

↓ Globes

Director's Statement

Een bij, vaak achteloos weggewoven, nodigt uit tot een nieuwe manier om naar de wereld te kijken. Haar taal bestaat uit een dans, die een wegbeschrijving is naar goede bloemenvelden. In de honingraten zie je aan de kleur van het pollen welke bloemen er in de wijde omtrek groeien: in de bijenkast wordt het landschap in kaart gebracht. Een bij maakt altijd deel uit van iets groters, van haar kolonie maar ook van onze samenleving. Als gecultiveerd insect leven bijen al zo'n achtduizend jaar samen met mensen. Misschien hebben de bijen ons wel heel wat te vertellen?

Het verhaal van de bijen begint bij de levensloop van één bij. Meteen dwong dit me om filmische verbeeldingen uit te vinden, want bijen zijn moeilijk in beeld te brengen. Ze houden zich op in het donker van hun bijenkast, en wanneer je die opent zie je honderden lichamen door elkaar wriemelen. De complexiteit van het onderwerp leidde de weg naar een essayistische benadering.

Globes begint als een vertelling waarin het onzichtbare gaandeweg zichtbaar wordt gemaakt. Al snel verweeft mijn verhaal zich met dat van anderen; bijen spelen in vele geschiedenissen een rol. Zo kwam ik terecht in Slovenië, waar een traditie bestaat om bijenkasten te beschilderen met verhalen uit de bijbel, mythologische figuren en zelfs nieuws uit de wijde omstreken.

In Noord-Amerika worden bijen betrokken in een verhaal van moderniteit. In plantages die tot aan de horizon reiken doen de gemaskerde imkers denken aan ruimtereizigers die op een kale planeet een kunstmatige ecologie in stand proberen te houden.

De titel refereert aan werelden, waarvan de aarde er vele omvat. De documentaire neemt de geglobaliseerde economie in beschouwing, maar ook het landschap rondom een bijenkast. Het micro-niveau staat zo altijd in verbinding met het macro-niveau, het lokale met het mondiale. In Globes worden dwarsverbindingen gelegd tussen cultuur en natuur en wordt verkend op welke manieren het begrip 'ecologie' een betekenis kan krijgen. Via verschillende ontmoetingen zwermt de film uit en keert steeds weer terug tot een kern, net zoals de bijen die rondvliegen op zoek naar bloemen om daarna beladen met nectar terug te keren naar hun bijenkast.

Nina de Vroome